

Tolden paa Raastoffet er bleven forhøjet. Det er jo blevet fremhævet, at der i den Tobak, som indføres, er en Del, der gaar bort som Svind, Snavs, eller hvad man nu vil kalde det. Man kan være uenig om, hvor Meget eller hvor Lidt der gaar bort, og dette varierer vistnok til en vis Grad efter Bestaffenheden af den paagjældende Tobak, idet den simple Tobak svinder forholdsvis mere, den fine Tobak forholdsvis mindre. Nu maa jeg gjøre opmærksom paa, at det, som det ogsaa udtales i Andragendet, er den simple Tobak og Mellemforte n, som fabrikeres her i Landet. Den fine Tobak importerer for en væsentlig Del, og det er altsaa ganske naturligt, at Skatten er forholdsvis høi netop for den Tobak, som fabrikeres her i Landet. Nu er det jo imidlertid givet, at det Svind — det være sig nu 5 pCt. eller mere — som Tobaksfabrikanterne maa fortolde, kommer til at staa dem saameget dyrere, jo høiere Tolden er. Er det altsaa 5 Rd. ingen Ting, som skal fortoldes med 15 Dre, saa er dette mindre, end naar Tolden paa disse 5 Rd., som ikke eksistere eller ialfald ere værdiløse, stiger til 25 Dre. Det er derfor ganske naturligt, at en Forhøielse af Tolden paa Raastoffet medfører en forhøiet Beskyttelse, hvis der skal være nogenlunde det samme Forhold som tidligere mellem Raaproduktet og det forarbejdede Produkt. Daa fra dette Synspunkt vil man kunne sige, at en Forhøielse af Tolden paa Raastoffet fra 15 til 25 Dre ganske naturligt drager den Konsekvens efter sig, at Tolden paa det færdige Produkt forhøies i et saadant Forhold, at Fabrikanten ikke lider Tab paa Grund af det Svind og de andre Grunde, der kræve denne Forskjel som en ligefrem Retfærdighedshandling. Men hvis vi nu sætte Tolden ned, saa vil dette naturligvis let gaa ud over Arbejdernes Antal og Arbejdernes Løn, og vi maa ikke glemme, at, naar vi stille Fordringer til disse Fabrikanten i Henseende til Omjorgen for Arbejdernes Sundhed og med Hensyn til Børnene, dersom de falde ind under Fabrikloven, saa vil det ikke være saa let at stille disse Fordringer til dem, naar man trykker dem ned til det mindst Mulige af Beskyttelse, saaledes at de kunne svare: Vi maa anvende alt Muligt for at bestaa den skarpe Konkurrence med Udlandet, vi maa indskrænke os til det Allernødvendigste, thi Lovgivningen giver os ikke ved sine Toldsatser en saa begunstiget Stilling, at vi kunne anvende Noget udover det Nødvendigste til humane Formaal. Det forekommer mig ogsaa, at Lovgivningen fra dette Synspunkt vil være ulige bedre situeret, naar den kan sige: Vi give Fabri-

kanterne en saadan Stilling, at vi med Jøie kunne kræve, at de til Gjengjæld ikke tilfidsætte de humane Formaal til Bedste for Arbejderne, som det er Statens Opgave at søge gennemført paa alle Punkter. Endelig skal jeg endnu blot bemærke, som jeg allerede har fremhævet, at, naar den udenlandske Tobak kun indføres i en saadan Mængde, som man maaste vil kalde forholdsvis ringe, saa er det ogsaa til Gjengjæld den fineste Tobak, som altsaa forsaavidt ekvivalerer et langt større Kvantum af de forholdsvis ringere Sorter. Jeg skal altsaa slutte med at anbefale det høie Thing at vedtage dette, som det forekommer os, ganske moderate, rimelige og billige Forslag, som vil være i Overensstemmelse med den hele Land, der er gaaet gennem Behandlingen af denne Sag, nemlig at lade den indenlandske Industri, særlig forsaavidt den har Betydning med Hensyn til Ernæringen af en større Mængde Arbejdere. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om de to Vædringsforslag, idet jeg med Hensyn til det sidste, som er stillet af et Antal Medlemmer udenfor Udvalget, anser det for rigtigst at inoøse de Bemærkninger, som maatte falde til Motivering heraf. Det er jo en gammel Bekjendt, som Thinget gav den Afgjørelse ved 2den Behandling, der nu foreligger, og jeg skal altsaa inoøse, om der siden maatte være fremkommet saadanne nye Momenter, som kunne indeholde gylldig Grund for Thinget til nu at fravige sin tidligere Afstemning.

Griffen: Som det høie Thing vil se, have 7 ærede Medlemmer i Forening med mig stillet et Vædringsforslag, som af flere af Udvalgets Medlemmer ogsaa var stillet til 2den Behandling, men som da blev forkastet med 39 Stemmer mod 11; det forundrer maaste de Herrer, at vi, imod hvad der ellers er Regel, have optaget dette Forslag til 3die Behandling, uagtet det ved 2den Behandling blev forkastet med saa stor Majoritet. Jeg kan ogsaa forsikre, at det ikke vilde være stet, dersom vi ikke troede — det gjælder ialfald mig — at der hidtil fra Udvalgets Side er gaaet ud fra en urigtig Forudsætning med Hensyn til Betydningen af den Gren af Industrien, som der her er Tale om, og det er dette, som jeg nu efter bedste Evne skal søge at fremhæve. Vædringsforslaget gaar ud paa at udstyde af Lovforslaget Positionen 91, som bestemmer, at Sælle og Sællærred af Jute osv. for Fremtiden skal indgaa toldfrit, hvorimod der vedblivende skal svares 6 Dre pr. Rd. Jute Garn. I hvor høi Grad denne Bestemmelse er principtridig, skal jeg ikke nærmere komme ind paa, jeg skal indskrænke